

[Tove Nielsen.]

missoriet omkring karakterskalaen, når han til Weekendavisen den 19. marts 1976 bl. a. udtaler, at når ingen skal kunne dumpe, så er der heller ingen grund til at pege på de specielt fremragende, og han fortsætter:

„Det, skolen skal stræbe efter, er at bringe alle elever nærmest de mål, der stilles. En meget stor del af eleverne vil kunne nå disse mål.“

Og så kommer det, jeg igen hæfter mig ved, for Jesper Florander fortsætter:

„Om de gør det på almindelig eller på særdeles fremragende måde, er i denne situation underordnet.“

Sådanne udtalelser, sammenholdt med forlydender om en 4 eller 5 trins skala, foruroliger venstre meget, og vi forstår udmærket, at disse udtalelser også i vide kredse af befolkningen vækker foruroligelse. Ministeren kan i dag medvirke til at skabe ro og sikkerhed omkring karaktergivningen i folkeskolen ved klart at tage afstand fra disse udtalelser og ved at forsikre folketinget om, at hun i sine tanker om den kommende karaktergivning i folkeskolen vil bevare en så differentieret karakterskala, at den karaktergivning, venstre har sikret i folkeskoleloven, ikke bliver gjort illusorisk.

Undervisningsministeren (*Ritt Bjerrøgaard*):

Der er nok mange, og ikke mindst i denne sal, der er bekendt med, at socialdemokratiet i princippet er modstander af karakterer i folkeskolen, men hvis nogle skulle mene, at en forenkling af den nuværende karakterskala skulle imødekomme denne holdning, så tager de ganske fejl. Socialdemokratiet har i princippet præcis lige så meget imod en forenklet karakterskala som den nuværende. Men jeg har deltaget i et forlig omkring vedtagelsen af en ny folkeskolelov, og jeg har naturligvis til hensigt at give alle administrative forskrifter, herunder udformning af en karakterskala, i overensstemmelse med lovens grundlag derfor. Denne debat kan altså ikke udvikle sig til at blive en debat for eller imod karakterer i folkeskolen eller om socialdemokratiets holdning hertil. Den debat er ført med det resultat, som loven angiver.

Når forespørgslen, således som den skriftligt er stillet, lyder: „Hvilke overvejelser gør ministeren sig med hensyn til den fremtidige

karaktergivning i folkeskolen?“, så må debatten dreje sig om, hvorvidt den nuværende karakterskala er velegnet til lovens ændrede forudsætninger, eller om en forenkling af karakterskalaen vil være mere hensigtsmæssig. Af betænkningen, som blev afgivet af undervisningsudvalget i forbindelse med folkeskolelovens vedtagelse, fremgår det udtrykkeligt, at de partier, der deltog i forliget omkring denne lov, var enige om, at ministeren skulle tage initiativet til et udredningsarbejde med henblik på en forenkling af den nuværende karakterskala, 13-skalaen.

I mine overvejelser om det rette forum for et sådant udredningsarbejde standsede jeg hurtigt ved uddannelsesrådet for grundskolen m. v., idet jeg mente, at dette råd med dets alsidige sammensætning måtte være velegnet til at give sig i kast med denne opgave. Rådet modtog opgaven ved sit første møde den 20. januar og påtog sig at søge at løse den.

Da jeg formulerede opgaven over for uddannelsesrådet, gav jeg udtryk for, at arbejdet måtte ske med henblik på en forenkling af karakterskalaen, altså i nøje overensstemmelse med undervisningsudvalgets betænkning. Hertil føjede jeg nogle betragtninger, der efter min mening kunne tale for en forenkling af skalaen. Jeg nævnte imidlertid udtrykkeligt, at jeg forestillede mig et karaktersystem, der nok var mere enkelt end det nuværende, men som alligevel kunne være tilfredsstillende for alle parter.

Nu er betegnelsen „alle parter“ vel et udtryk, som kan fortolkes. Men når jeg brugte det i en forsamling, hvor der findes repræsentanter for forældre, lærere og elever, for arbejdstagere og arbejdsgivere, for kommunale organisationer samt for forskning og videreuddannelse af lærere i folkeskolen, så må jeg vist have lov til at sige, at det ikke var i nogen snæver forstand, jeg anvendte dette udtryk. Ved den endelige formulering af opgaven understregede jeg tillige mine egne betragtninger som ufuldstændige, og kommissoriet kom derfor til at lyde på en kortlægning af de problemer, som jeg havde antydnet, en vurdering af problemstillingerne og et løsningsforslag. Dette må dog vist siges at være et ganske åbent kommissorium.

Når man iværksætter et udredningsarbej-